

95/2004 Sb.

ZÁKON

ze dne 29. ledna 2004

o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta

Změna: 125/2005 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje v souladu s právem Evropského společenství 1)

a) podmínky získávání odborné a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta,

b) specializační vzdělávání a celoživotní vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů,

c) podmínky uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta pro státní příslušníky členských států Evropské unie (dále jen "členský stát"), kteří získali způsobilost k výkonu zdravotnického povolání v jiném státě, než v České republice, a podmínky uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta pro příslušníky jiných států než členských států a pro absolventy akreditovaných zdravotnických magisterských studijních programů v České republice v jiném jazyce než českém.

(2) Tento zákon se nevztahuje na získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, které stanoví zvláštní právní předpis.

§ 2

Vymezení základních pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) zdravotnickým povoláním souhrn činností a znalostí při výkonu povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta,

b) zdravotnickým pracovníkem fyzická osoba, která vykonává zdravotnické povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta podle tohoto zákona,

c) akreditovaným zdravotnickým magisterským studijním programem studijní program všeobecné lékařství, studijní program zubní lékařství a studijní program farmacie, který splňuje podle stanoviska Ministerstva zdravotnictví 2) (dále jen

"ministerstvo") minimální požadavky stanovené prováděcím právním předpisem k získání odborné způsobilosti jeho absolventů k výkonu zdravotnického povolání a který získal akreditaci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy,

d) specializačním vzděláváním příprava na výkon povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, jejímž ukončením se získává specializovaná způsobilost,

e) samostatným výkonem povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta výkon činností, ke kterým je lékař, zubní lékař nebo farmaceut způsobilý bez odborného dohledu, včetně provozování soukromé praxe, a to na základě vlastního zhodnocení a posouzení zdravotního stavu pacienta a s tím souvisejících okolností,

f) výkonem povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta pod odborným dohledem výkon činností v rozsahu stanoveném lékařem, zubním lékařem nebo farmaceutem oprávněným vykonávat povolání samostatně podle písmene e).

§ 3

(1) Způsobilost k výkonu povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta má ten, kdo je

a) odborně způsobilý,

b) zdravotně způsobilý,

c) bezúhonný.

(2) V odůvodněných případech na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, a správního úřadu, který zdravotnickému pracovníkovi vydal oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu, 3) jde-li o zdravotnického pracovníka poskytujícího zdravotní péči vlastním jménem, je zdravotnický pracovník povinen doložit zdravotní způsobilost k výkonu povolání lékařským posudkem, který vydává registrující praktický lékař nebo lékař závodní preventivní péče.

(3) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro úmyslný trestný čin spáchaný v souvislosti s poskytováním zdravotní péče, nebo ten, na něhož se hledí, jako by nebyl odsouzen. 4) Bezúhonnost se dokládá výpisem z evidence Rejstříku trestů, který nesmí být starší 90 dnů. Doklad o bezúhonnosti se vyžaduje vždy před zahájením výkonu zdravotnického povolání, a v odůvodněných případech též na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, nebo správního úřadu, který lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi vydal oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu. 3)

ČÁST DRUHÁ

LÉKAŘ

§ 4

Odborná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání lékaře

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání lékaře se získává absolvováním nejméně šestiletého prezenčního studia, 5) které obsahuje teoretickou a praktickou výuku v

akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu všeobecné lékařství.

(2) Za výkon povolání lékaře s odbornou způsobilostí se považuje činnost preventivní, diagnostická, léčebná, rehabilitační a dispenzární péče pod odborným dohledem lékaře se specializovanou způsobilostí.

§ 5

Specializovaná způsobilost lékaře

(1) Specializovaná způsobilost lékaře se získává úspěšným ukončením specializačního vzdělávání atestační zkouškou (§ 19 až 21), na jejímž základě je lékaři vydán ministerstvem diplom o specializaci v příslušném specializačním oboru.

(2) Obory specializačního vzdělávání a minimální délka specializačního vzdělávání lékaře jsou stanoveny v příloze k tomuto zákonu.

(3) Podmínkou pro samostatný výkon povolání lékaře je získání specializované způsobilosti, která se dokládá diplomem podle odstavce 1. Výkonem povolání lékaře se specializovanou způsobilostí je činnost uvedená v § 4 odst. 2, a dále činnost vzdělávací, posudková a revizní.

(4) Specializační vzdělávání se uskutečňuje formou

a) celodenní průpravy v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době, 6) nebo

b) externí průpravy, která může být zkrácena nejvýše na polovinu doby stanovené pro celodenní průpravu; přitom se celková doba externí průpravy prodlužuje tak, aby její rozsah odpovídal rozsahu podle písmene a). Výdělečná profesionální činnost nesmí být na úkor této průpravy. Za kvalitu a za dodržení celkové délky externí průpravy odpovídají akreditovaná zařízení (§ 13).

(5) Specializační vzdělávání se uskutečňuje při výkonu lékařského povolání podle vzdělávacích programů jednotlivých specializačních oborů, které ministerstvo schvaluje a zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví; přitom spolupracuje s Českou lékařskou komorou, odbornými společnostmi, akreditovanými a vzdělávacími zařízeními. Vzdělávací programy týkající se posudkového lékařství stanoví ministerstvo ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí.

(6) Vzdělávací program stanoví celkovou délku, rozsah a obsah přípravy, zejména délku povinné praxe v oboru, včetně doplňkové praxe, a typ pracoviště, na kterém praxe probíhá. Dále stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a další nezbytné podmínky pro získání specializované způsobilosti.

(7) Do specializačního vzdělávání lékaře se studentům a absolventům doktorského studijního programu 7) započítá část doby tohoto studia, pokud odpovídá minimálně polovině stanovené týdenní pracovní doby a pokud odpovídá obsahem a rozsahem příslušnému vzdělávacímu programu a je doložena potvrzením školitele a statutárního orgánu zdravotnického zařízení, v němž byla část doby tohoto studia uskutečněna. O započtení studia rozhodne na žádost lékaře ministerstvo; studium se započte vždy, jsou-li splněny podmínky uvedené ve větě první.

(8) Do specializačního vzdělávání lékaře se započítá odborná praxe, popřípadě její část, absolvovaná

a) v jiném oboru specializace, pokud odpovídá její obsah příslušnému vzdělávacímu programu, nebo

b) v cizině, pokud odpovídá její obsah a rozsah příslušnému vzdělávacímu programu.

Žádost o započtení a úředně ověřený doklad v českém jazyce o absolvované odborné praxi v cizině podává lékař ministerstvu, které o započtení rozhodne; odborná praxe se započte vždy, jsou-li splněny podmínky uvedené pod písmeny a) a b).

(9) Specializační vzdělávání lékaře může být přerušeno z důvodů pracovní neschopnosti, mateřské a rodičovské dovolené, vojenské činné služby, civilní služby nebo vědecké činnosti, avšak nesmí být tímto přerušením zkráceno.

(10) Účast na specializačním vzdělávání podle tohoto zákona se považuje za zvyšování kvalifikace podle zvláštního právního předpisu. 8)

§ 6

Přerušení výkonu povolání lékaře

(1) Získaná odborná a specializovaná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání, které lékař dosáhl, zůstává přerušením výkonu povolání lékaře nedotčena.

(2) Pokud lékař přerušil výkon povolání lékaře na dobu delší než 5 let v průběhu předcházejících 6 let, je povinen se bezodkladně po skončení přerušení výkonu povolání lékaře doškolit v rozsahu nejméně 60 pracovních dní na pracovišti pod vedením lékaře s příslušnou specializovanou způsobilostí, který vyhotoví o průběhu a ukončení doškolení záznam do průkazu odbornosti (§ 23), a pokud lékař nemá tento průkaz, vydá o průběhu a ukončení doškolení potvrzení.

ČÁST TŘETÍ

ZUBNÍ LÉKAŘ

§ 7

Odborná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání zubního lékaře

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zubního lékaře se získává absolvováním nejméně pětiletého prezenčního studia, které obsahuje teoretickou a praktickou výuku v akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu

a) zubní lékařství,

b) stomatologie, pokud byl zahájen nejpozději v akademickém roce 2003/2004.

(2) Za výkon povolání zubního lékaře s odbornou způsobilostí se považuje činnost preventivní, protetická, diagnostická, léčebná a dispenzární péče.

(3) Podmínkou pro samostatný výkon povolání zubního lékaře je

a) absolvování magisterského studijního programu podle odstavce 1 písm. a), nebo

b) absolvování magisterského studijního programu podle odstavce 1 písm. b) a absolvování odborné praxe ve zdravotnickém zařízení v minimální délce 36 měsíců

pod vedením lékaře, který je způsobilý k samostatnému výkonu povolání zubního lékaře a má minimálně 5 let praxe v oboru; absolvování odborné praxe osvědčuje vedoucí pracoviště, v němž praxe probíhala.

Za samostatný výkon povolání zubního lékaře je považována činnost uvedená v odstavci 2 a činnost vzdělávací, výzkumná, vývojová, revizní a posudková.

(4) Odborná praxe podle odstavce 3 písm. b) musí být vykonávána v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby. Pokud je vykonávána v kratší pracovní době, nejméně však v rozsahu poloviny stanovené týdenní pracovní doby, prodlužuje se celková doba odborné praxe tak, aby její rozsah odpovídal rozsahu stanovené týdenní pracovní doby. Odborná praxe nebo její část může být vykonána také v cizině. Žádost o započtení této odborné praxe a úředně ověřený doklad v českém jazyce o absolvované odborné praxi v cizině podává zubní lékař ministerstvu, které o započtení rozhodne; odborná praxe se započte vždy, odpovídá-li její obsah, rozsah a délka příslušnému vzdělávacímu programu.

(5) Odborná praxe může být přerušena z důvodů pracovní neschopnosti, mateřské a rodičovské dovolené, vojenské činné služby, civilní služby nebo vědecké činnosti, avšak nesmí být tímto přerušením zkrácena.

§ 8

Specializovaná způsobilost zubního lékaře

(1) Specializovaná způsobilost zubního lékaře se získává úspěšným ukončením specializačního vzdělávání atestační zkouškou (§ 19 až 21), na jejímž základě je zubnímu lékaři vydán ministerstvem diplom o specializaci v příslušném specializačním oboru.

(2) Obory specializačního vzdělávání a minimální délka specializačního vzdělávání zubního lékaře jsou stanoveny v příloze k tomuto zákonu.

(3) Samostatným výkonem povolání zubního lékaře se specializovanou způsobilostí je činnost v oboru získané specializace a činnost uvedená v § 7 odst. 3.

(4) Specializační vzdělávání zubního lékaře se uskutečňuje při výkonu povolání zubního lékaře podle vzdělávacích programů jednotlivých specializačních oborů, které ministerstvo schvaluje a zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví; přitom spolupracuje s Českou stomatologickou komorou a odbornými společnostmi, akreditovanými a vzdělávacími zařízeními.

(5) Vzdělávací program stanoví celkovou délku, rozsah a obsah přípravy, zejména délku povinné praxe v oboru, včetně doplňkové praxe, a typ pracoviště, na kterém praxe probíhá. Dále stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a další nezbytné podmínky pro získání specializované způsobilosti.

(6) Specializační vzdělávání zubního lékaře se uskutečňuje obdobně jako specializační vzdělávání lékaře podle § 5 odst. 4, 7 až 10.

§ 9

Přerušení výkonu povolání zubního lékaře

(1) Získaná odborná a specializovaná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání, které zubní lékař dosáhl, zůstává přerušením výkonu povolání zubního lékaře nedotčena.

(2) Pokud zubní lékař přerušil výkon povolání zubního lékaře na dobu delší než 5 let v průběhu předcházejících 6 let, je povinen se bezodkladně po skončení přerušení výkonu povolání zubního lékaře doškolit v rozsahu nejméně 60 pracovních dní na pracovišti pod vedením zubního lékaře způsobilého k samostatnému výkonu povolání a pracujícího v oboru alespoň 5 let nebo zubního lékaře s příslušnou specializovanou způsobilostí, který vyhotoví o průběhu a ukončení doškolení záznam do průkazu odbornosti (§ 23), a pokud zubní lékař nemá tento průkaz, vydá o průběhu a ukončení doškolení potvrzení.

ČÁST ČTVRTÁ

FARMACEUT

§ 10

Odborná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání farmaceuta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání farmaceuta se získává absolvováním nejméně pětiletého prezenčního studia v akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu

a) farmacie obsahujícího teoretickou a praktickou výuku, z toho nejméně 6 měsíců praxe v lékárně, nebo

b) farmacie, pokud byl zahájen nejpozději v akademickém roce 2003/2004, a absolvováním odborné praxe ve zdravotnickém zařízení v délce 36 měsíců v průběhu předcházejících 5 let nebo specializace I. stupně v základním oboru získané podle dosavadních právních předpisů; absolvování odborné praxe osvědčuje vedoucí pracoviště, v němž praxe probíhala.

(2) Po získání odborné způsobilosti podle odstavce 1 může farmaceut samostatně vykonávat činnost při přípravě lékových forem léčivých přípravků, při výrobě a kontrole léčiv, při kontrole léčiv v lékárně a v laboratoři pro kontrolu léčiv, při skladování a distribuci léčiv u distributora léčiv, při přípravě, kontrole, skladování a výdeji léčiv v lékárnách a při poskytování odborných informací o léčivech.

§ 11

Specializovaná způsobilost farmaceuta

(1) Specializovaná způsobilost farmaceuta se získává

a) úspěšným ukončením specializačního vzdělávání atestační zkouškou (§ 19 až 21), na jejímž základě je farmaceutovi vydán ministerstvem diplom o specializaci v příslušném specializačním oboru, nebo

b) absolvováním doplňující odborné praxe podle vzdělávacího programu v akreditovaném zařízení, které vydá osvědčení o jejím ukončení.

(2) Obory specializačního vzdělávání a minimální délka specializačního vzdělávání farmaceuta jsou stanoveny v příloze k tomuto zákonu.

(3) Získání specializované způsobilosti podle odstavce 1 písm. a) je podmínkou pro samostatný výkon jiných činností v laboratořích než činností uvedených v § 10 odst. 2, činností při ochraně veřejného zdraví, v zařízeních transfúzní služby, na

odděleních nukleární medicíny, klinického farmaceuta a pro výkon vzdělávací, výzkumné, vývojové a revizní činnosti.

(4) Získání specializované způsobilosti podle odstavce 1 písm. b) je podmínkou pro samostatný výkon činnosti při vedení lékárny a při přípravě zvláště náročných lékových forem.

(5) Do získání specializované způsobilosti vykonává farmaceut činnosti uvedené v odstavcích 3 a 4 pod odborným dohledem zdravotnického pracovníka s příslušnou specializovanou způsobilostí.

(6) Specializační vzdělávání a doplňující odborná praxe se uskutečňuje při výkonu povolání farmaceuta podle vzdělávacích programů jednotlivých specializačních oborů, které ministerstvo schvaluje a zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví; přitom spolupracuje s Českou lékárnickou komorou, odbornými společnostmi, akreditovanými a vzdělávacími zařízeními.

(7) Žádost o zařazení do doplňující odborné praxe podává uchazeč akreditovanému zařízení, v němž má doplňující odborná praxe probíhat. Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti, popřípadě o získané specializované způsobilosti, a průkaz odbornosti (§ 23). Cizí státní příslušníci přikládají k žádosti rozhodnutí ministerstva o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

(8) Na průběh doplňující odborné praxe se vztahuje § 20 obdobně.

(9) Vzdělávací program stanoví celkovou délku přípravy, zejména délku povinné praxe v oboru, a typ pracoviště, na kterém praxe probíhá. Dále stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a další nezbytné podmínky pro získání specializované způsobilosti.

(10) Specializační vzdělávání a doplňující odborná praxe farmaceuta se uskutečňuje obdobně jako specializační vzdělávání lékaře podle § 5 odst. 4, 7 až 10.

§ 12

Přerušení výkonu povolání farmaceuta

(1) Získaná odborná a specializovaná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání, které farmaceut dosáhl, zůstává přerušením výkonu povolání farmaceuta nedotčena.

(2) Pokud farmaceut přerušil výkon povolání farmaceuta na dobu delší než 5 let v průběhu předcházejících 6 let, je povinen se bezodkladně po skončení přerušení výkonu povolání farmaceuta doškolit v rozsahu nejméně 60 pracovních dní na pracovišti pod vedením farmaceuta způsobilého k samostatnému výkonu povolání nebo zdravotnického pracovníka s příslušnou specializovanou způsobilostí, který vyhotoví o průběhu a ukončení doškolení záznam do průkazu odbornosti (§ 23), a pokud farmaceut nemá tento průkaz, vydá o průběhu a ukončení doškolení potvrzení.

ČÁST PÁTÁ

AKREDITACE

§ 13

Akreditace a akreditované zařízení

(1) Udělením akreditace se získává oprávnění k uskutečňování vzdělávacího programu, který je zveřejněn ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

(2) Vzdělávací program podle odstavce 1 uskutečňuje akreditované zařízení. Akreditovaným zařízením je zdravotnické zařízení, jiná právnická osoba nebo fyzická osoba, kterým ministerstvo udělilo akreditaci.

Akreditační řízení

§ 14

(1) Písemnou žádost o udělení nebo prodloužení akreditace předkládá ministerstvu zdravotnické zařízení nebo jiná fyzická nebo právnická osoba, která chce poskytovat specializační vzdělávání (§ 19 až 21) nebo doplňující odbornou praxi (§ 11). Žádost s podpisem žadatele o akreditaci, a je-li jím právnická osoba, s podpisem jejího statutárního orgánu, se předkládá ministerstvu ve trojím písemném vyhotovení a současně se mu žádost zasílá v elektronické podobě. V případě, že žádost o udělení nebo prodloužení akreditace předkládá zdravotnické zařízení nebo jiná právnická osoba jiného resortu než resortu ministerstva, podává se tato žádost prostřednictvím ministerstva, do jehož působnosti zdravotnické zařízení nebo jiná právnická osoba náleží.

(2) Žádost o udělení nebo prodloužení akreditace obsahuje

a) obchodní firmu nebo název, sídlo, adresu organizační složky zahraniční osoby na území České republiky, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo adresu místa hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nad 90 dnů nebo adresu místa trvalého pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině, místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno, která žádost předkládá,

b) název oboru specializačního vzdělávání nebo zaměření doplňující odborné praxe, který chce žadatel poskytovat,

c) informace o druhu a rozsahu zdravotní péče poskytované žadatelem v příslušném specializačním oboru, je-li zdravotnickým zařízením,

d) doklady o odborné a specializované způsobilosti nebo jiné odborné kvalifikaci fyzických osob (garantů, školitelů) odpovědných za průběh specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe na konkrétním pracovišti,

e) údaje o odborné a specializované způsobilosti zaměstnanců, kteří se budou podílet na specializačním vzdělávání nebo na doplňující odborné praxi,

f) informace o materiálním a technickém zabezpečení specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe nejméně na dobu stanovenou příslušným vzdělávacím programem,

g) doklad o zaplacení správního poplatku za vydání rozhodnutí v akreditačním řízení.

§ 15

(1) Ministerstvo zřizuje jako svůj poradní orgán akreditační komise pro příslušné obory specializačního vzdělávání nebo zaměření doplňující odborné praxe k posouzení žádosti podle § 14 a k posouzení návrhu na odejmutí akreditace.

(2) Členy akreditační komise jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví na návrh odborných společností, vysokých škol připravujících studenty k výkonu zdravotnického povolání, České lékařské komory, České stomatologické komory nebo České lékárnické komory, Ministerstva práce a sociálních věcí a České správy sociálního zabezpečení s ohledem na obory, které mají být specializačním vzděláváním zabezpečeny, nebo s ohledem na zaměření doplňující odborné praxe.

(3) Akreditační komisi tvoří lichý počet členů, nejméně však 5 členů, jejichž pracovní zařazení odpovídá oboru specializačního vzdělávání, který je předmětem akreditačního řízení.

(4) Funkční období člena akreditační komise je pětileté. Funkci člena akreditační komise je možno vykonávat nejdéle ve 2 po sobě následujících obdobích.

(5) Člen akreditační komise se nemůže zúčastnit jednání o udělení, prodloužení nebo odejmutí akreditace, pokud by mohlo dojít ke střetu se zájmy osobními nebo ke zneužití informací nabytých v souvislosti s výkonem zaměstnání ve prospěch vlastní nebo někoho jiného.

§ 16

Akreditační komise se při své činnosti řídí statutem a jednacím řádem, které vydá ministerstvo.

§ 17

(1) Ministerstvo předloží žádost o udělení, prodloužení nebo odejmutí akreditace k posouzení akreditační komisi. Akreditační komise může požádat žadatele o doplnění informací nebo o dodatečné předložení požadovaných dokladů nebo může pozvat žadatele na jednání nebo si ověřit údaje uvedené v žádosti přímo u žadatele. Po posouzení žádosti předloží akreditační komise závěrečné stanovisko ministerstvu, a to do 4 měsíců od obdržení žádosti. Podle věty druhé může akreditační komise postupovat i v případech uvedených v odstavci 6.

(2) Ministerstvo rozhodne o udělení, prodloužení nebo neudělení akreditace po obdržení stanoviska akreditační komise nejpozději do 60 dnů.

(3) Akreditace se uděluje nebo prodloužuje na dobu určitou, odpovídající nejméně délce vzdělávacího programu, počítanou ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o udělení nebo prodloužení akreditace.

(4) Rozhodnutí o udělení akreditace kromě obecných náležitostí správního rozhodnutí 9) obsahuje

a) obchodní firmu nebo název, sídlo, adresu organizační složky zahraniční osoby na území České republiky, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo adresu místa hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nad 90 dnů nebo adresu místa trvalého pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině, místo podnikání v České republice a identifikační číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno, které je rozhodnutí vydáváno,

b) název oboru specializačního vzdělávání nebo zaměření doplňující odborné praxe, v němž je akreditované zařízení oprávněno poskytovat specializační vzdělávání nebo doplňující odbornou praxi,

c) dobu, na kterou se akreditace uděluje,

d) termín zahájení vzdělávacího programu specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe.

(5) Platnost akreditace lze prodloužit na základě podání nové žádosti podle § 14.

(6) Ministerstvo akreditaci odejme, jestliže

a) zjistí nedodržení příslušného vzdělávacího programu nebo takové změny u akreditovaného zařízení, které nezabezpečují odpovídající úroveň specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe,

b) akreditované zařízení požádá o odejmutí akreditace s uvedením důvodů,

c) akreditované zařízení nesplňuje podmínky, za nichž mu byla akreditace udělena,

d) akreditované zařízení po předchozí písemné výzvě ministerstva nesplní povinnosti podle § 18 ve lhůtě stanovené touto výzvou.

(7) Rozhodnutí o neudělení nebo odejmutí akreditace kromě obecných náležitostí správního rozhodnutí 9) obsahuje obchodní firmu nebo název, sídlo, adresu organizační složky zahraniční osoby na území České republiky, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo adresu místa hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nad 90 dnů nebo adresu místa trvalého pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině, místo podnikání v České republice a identifikační číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno, které je rozhodnutí vydáváno.

(8) Ministerstvo zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví seznam akreditovaných zařízení a dobu, na kterou jim byla akreditace udělena, a seznam subjektů, jimž byla akreditace odňata.

§ 18

Povinnosti akreditovaných zařízení

Akreditované zařízení je povinno v rámci udělené akreditace

a) uskutečňovat specializační vzdělávání nebo doplňující odbornou praxi podle vzdělávacích programů schválených ministerstvem,

b) podrobit se kontrole zabezpečení specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe podle vzdělávacího programu prováděné ministerstvem,

c) vést dokumentaci o specializačním vzdělávání nebo o doplňující odborné praxi, která obsahuje seznam účastníků vzdělávání; dokumentace o specializačním vzdělávání nebo o doplňující odborné praxi je archivována podle zvláštního právního předpisu, 10)

d) neprodleně, nejpozději však do 30 dnů, oznámit ministerstvu každou změnu podmínek souvisejících se zabezpečením specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe.

ČÁST ŠESTÁ

SPECIALIZAČNÍ VZDĚLÁVÁNÍ A CELOŽIVOTNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

§ 19

Specializační vzdělávání

(1) Úspěšným ukončením specializačního vzdělávání se získává specializovaná způsobilost v příslušném oboru specializačního vzdělávání.

(2) Žádost o zařazení do oboru specializačního vzdělávání podává uchazeč ministerstvu. Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti, popřípadě o získané specializované způsobilosti, a průkaz odbornosti (§ 23). Cizí státní příslušníci přikládají k žádosti rozhodnutí ministerstva o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

(3) Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2 ministerstvo zařadí uchazeče do specializačního vzdělávání do 30 dnů po obdržení žádosti.

(4) Ministerstvo vede evidenci o lékařích, zubních lékařích a farmaceutech zařazených do specializačního vzdělávání a evidenci o lékařích, zubních lékařích a farmaceutech, kteří získali specializovanou způsobilost. Evidence obsahuje jméno, popřípadě jména, a příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo adresu místa hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nad 90 dnů nebo adresu místa trvalého pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině, titul, datum a místo narození, státní příslušnost, datum a místo řádného ukončení studia v akreditovaném studijním programu, který poskytuje vysokoškolské vzdělání, číslo diplomu nebo jiného dokladu o uznání rovnocennosti studia získaného v cizině, název školy, studijního programu a studijního oboru, datum zapsání do specializačního vzdělávání nebo jeho zrušení, datum vykonání atestační zkoušky v příslušném oboru specializačního vzdělávání. Předmětem evidence osob vykonávajících zdravotnické povolání na základě registrace nestátního zdravotnického zařízení jsou i údaje obsažené v rozhodnutí o registraci nestátního zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu. 3) Osobní údaje osob uvedených v evidenci podléhají ochraně podle zvláštního právního předpisu. 11)

§ 20

Průběh specializačního vzdělávání

(1) Akreditované zařízení přidělí každému účastníkovi specializačního vzdělávání školitele. Školitelem může být pouze zdravotnický pracovník se specializovanou způsobilostí v oboru, ve kterém se účastník vzdělává.

(2) Školitel zejména dohlíží na odbornou stránku výkonu zdravotnického povolání, průběžně prověřuje teoretické znalosti a praktické dovednosti účastníka specializačního vzdělávání.

(3) Účastník specializačního vzdělávání je v rámci tohoto vzdělávání povinen absolvovat odbornou praxi na pracovišti akreditovaného zařízení v rozsahu určeném příslušným vzdělávacím programem.

§ 21

Atestační zkouška

(1) Specializační vzdělávání se ukončuje atestační zkouškou před oborovou atestační komisí podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem na základě žádosti uchazeče o vykonání atestační zkoušky. Oborové atestační komise zřizuje ministerstvo jako svůj poradní orgán s ohledem na obory, které jsou předmětem atestační zkoušky. Členy oborových atestačních komisí jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví na návrh České lékařské komory nebo České stomatologické komory nebo České lékárnické komory, odborných společností a akreditovaných a vzdělávacích zařízení a u posudkových lékařů též na návrh Ministerstva práce a sociálních věcí a České správy sociálního zabezpečení. U lékařů, zubních lékařů a farmaceutů v působnosti Ministerstva obrany je na návrh Ministerstva obrany oborová atestační komise doplněna vždy o jednoho odborníka vojenského zdravotnictví.

(2) Atestační zkouška se může ve stejném oboru specializačního vzdělávání opakovat nejvýše dvakrát, nejdříve však za 1 rok ode dne neúspěšně vykonané atestační zkoušky.

(3) Ministerstvo vydá lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi, který úspěšně vykonal atestační zkoušku, diplom o specializaci.

§ 22

Celoživotní vzdělávání

(1) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti vykonávající zdravotnické povolání se celoživotně vzdělávají.

(2) Celoživotní vzdělávání je průběžné obnovování vědomostí, dovedností a způsobilosti odpovídající získané odbornosti v souladu s rozvojem oboru a nejnovějšími vědeckými poznatky.

(3) Formy celoživotního vzdělávání jsou zejména samostatné studium odborné literatury, účast na kurzu, školicí akci, seminářích, odborných a vědeckých konferencích a kongresech v České republice a v zahraničí, absolvování klinické stáže v akreditovaném zařízení v České republice nebo v obdobných zařízeních v zahraničí, účast na odborně vědeckých aktivitách, publikační a pedagogická činnost a vědecko-výzkumná činnost.

(4) Celoživotní vzdělávání organizují a pořádají zejména ministerstvo, vysoké školy připravující studenty k výkonu zdravotnického povolání, Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora, Česká lékárnická komora a odborné lékařské společnosti ve spolupráci s akreditovanými vzdělávacími zařízeními, zdravotnickými zařízeními, Ministerstvem práce a sociálních věcí a Českou správou sociálního zabezpečení. Každý pořadatel tohoto vzdělávání vydává účastníkům potvrzení o účasti na školicí akci.

(5) Účast na celoživotním vzdělávání se považuje za prohlubování kvalifikace podle zvláštního právního předpisu. 12)

§ 23

Průkaz odbornosti

(1) Průkaz odbornosti je dokument, který obsahuje průběžné záznamy o druhu a délce absolvované odborné praxe, o zápisu do specializačního vzdělávání, o průběhu tohoto vzdělávání a o vykonaných atestačních zkouškách, popřípadě o doškolení podle § 6, 9 a 12, a o absolvování akcí v rámci celoživotního vzdělávání.

(2) Záznamy do průkazu odbornosti o

a) odborné praxi a o výkonu povolání na pracovišti provádějí zaměstnavatelé,

b) zařazení do specializačního vzdělávání provádí ministerstvo,

c) výsledku vykonané atestační zkoušky provádí předseda atestační komise nebo jím pověřený člen atestační komise,

d) účasti na vzdělávacích akcích provádějí jejich pořadatelé,

e) doškolení při přerušení výkonu zdravotnického povolání provádí zdravotnické zařízení, v němž doškolení probíhalo.

(3) Průkaz odbornosti vydá lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi ministerstvo na základě jeho žádosti.

ČÁST SEDMÁ

ZPŮSOBILOST K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ LÉKAŘE, ZUBNÍHO LÉKAŘE A FARMACEUTA PRO STÁTNÍ PŘÍSLUŠNÍKY ČLENSKÝCH STÁTŮ, KTEŘÍ ZÍSKALI ZPŮSOBILOST K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ LÉKAŘE, ZUBNÍHO LÉKAŘE A FARMACEUTA V JINÉM STÁTĚ NEŽ V ČESKÉ REPUBLICĚ

§ 24

Základní ustanovení

(1) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti, kteří jsou státními příslušníky členského státu, mohou v České republice vykonávat zdravotnické povolání jako usazené osoby nebo jako hostující osoby.

(2) Usazenou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí státní příslušník členského státu, který vykonává na území České republiky soustavně zdravotnické povolání nebo na tomto území za tímto účelem založí podnik nebo organizační složku. Způsobilost k výkonu zdravotnického povolání usazené osoby posuzuje na základě žádosti uznávací orgán.

(3) Hostující osobou se pro účely tohoto zákona rozumí státní příslušník členského státu, který je usazen na území jiného členského státu než České republiky a na území České republiky vykonává zdravotnické povolání dočasně nebo příležitostně. Způsobilost k výkonu zdravotnického povolání hostující osoby se posuzuje podle zvláštního právního předpisu. 13)

(4) Pro účely tohoto zákona se osobou usazenou a hostující rozumí rovněž osoba vykonávající zdravotnické povolání v pracovním poměru nebo obdobném pracovním vztahu.

(5) Členským státem původu se rozumí členský stát, ve kterém žadatel získal odbornou způsobilost pro výkon zdravotnického povolání, nebo členský stát, ve

kterém uchazeč zdravotnické povolání vykonává nebo vykonával. Pro účely posuzování jiné způsobilosti se členským státem původu rozumí členský stát, v němž zdravotnické povolání uchazeč naposledy vykonával nebo jehož je uchazeč státním příslušníkem.

§ 25

Uznávací orgán a jeho působnost

(1) Uznávacím orgánem pro posuzování způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta je ministerstvo.

(2) Ministerstvo poskytuje cizím státním příslušníkům informace týkající se uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, o souvisejících právních a stavovských předpisech a o možnostech prohlubování znalosti českého jazyka.

Uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání

§ 26

(1) Způsobilost k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta má ten, kdo je

- a) odborně způsobilý,
- b) zdravotně způsobilý,
- c) bezúhonný.

(2) Odborně způsobilý je v České republice státní příslušník členského státu, který získal formální kvalifikaci v některém členském státě. Formální kvalifikací se rozumí znalosti a dovednosti potvrzené diplomy, osvědčeními a jinými doklady získanými v rámci vzdělávání při přípravě na příslušné povolání, na základě kterých je považován v členském státě původu za odborně způsobilého. Tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady se považují za rovnocenné dokladům o formální kvalifikaci vydaným v České republice. Ministerstvo vyhlásí sdělením ve Sbírce zákonů v souladu s právem Evropských společenství 14) seznam diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci (dále jen "seznam") udělovaných na území členských států, seznam institucí a orgánů, které je vydávají, jakož i doklady osvědčující nabytá práva. Nabytým právem se rozumí v souladu s právem Evropských společenství právo výkonu příslušného povolání v členském státě na základě formální kvalifikace nabyté v členském státě původu, přestože uvedená formální kvalifikace nesplňuje náležitosti co do obsahu nebo délky stanovené právními předpisy Evropského společenství, pokud žadatel doloží výkon příslušného povolání v délce 3 let během posledních 5 let.

(3) Specializovanou způsobilost v České republice má státní příslušník členského státu, který získal formální kvalifikaci pro příslušný obor specializace v některém členském státě. Tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o formální kvalifikaci v oboru specializace se považují za rovnocenné dokladům o formální kvalifikaci vydaným v České republice. Ministerstvo vyhlásí ve Sbírce zákonů v souladu s právem Evropských společenství 14) jejich seznam, včetně institucí a orgánů, které je vydávají, jakož i doklady osvědčující nabytá práva. Doklad o výkonu příslušného povolání v délce 3 let během posledních 5 let se pro osvědčení nabytých práv v oblasti specializované způsobilosti nevyžaduje.

(4) Ministerstvo uzná jako dostatečný důkaz formální kvalifikace podle odstavců 2 a 3 rovněž diplomy, osvědčení a jiné doklady o formální kvalifikaci i v případě, že neodpovídají názvům uvedeným v seznamu podle odstavců 2 a 3, pokud jsou opatřené osvědčením vydaným příslušným orgánem nebo subjektem členského státu. Toto osvědčení musí potvrzovat, že dotyčné diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci byly vydány po ukončení vzdělání a odborné přípravy, které jsou v souladu s právem Evropských společenství 15) a jsou státy, které toto osvědčení vydaly, považovány za rovnocenné těm, jejichž názvy jsou uvedeny v seznamu.

(5) Pokud státní příslušník členského státu hodlá na území České republiky získat specializovanou způsobilost v souladu s právem Evropských společenství, 16) ministerstvo po zhodnocení obsahu a délky specializačního vzdělání již získaného podle předložených diplomů, osvědčení a dokladů o dosažené kvalifikaci, a s přihlédnutím k odborné praxi, dalšímu a celoživotnímu vzdělávání stanoví délku požadovaného dalšího vzdělávání a jeho obsah. Délku a obsah požadovaného dalšího vzdělávání stanoví ministerstvo do 120 dnů ode dne podání žádosti. Do této lhůty se nezapočítává doba stanovená ministerstvem pro doplnění žádosti.

(6) Diplomy, osvědčení a jiné doklady o formální kvalifikaci, jakož i absolvované školení a odborná praxe získané mimo členské státy ministerstvo přezkoumá způsobem stanoveným zvláštním právním předpisem 17) a rozhodne ve lhůtě do 90 dnů; při jejich uznávání přihlédně ke skutečnosti, zda byly již uznány v jiném členském státě.

§ 27

(1) Pokud zvláštní právní předpis stanoví jako kvalifikační předpoklad pro určitou činnost v oblasti farmacie délku praxe, je dokladem o splnění takové podmínky potvrzení vydané příslušným orgánem členského státu původu, které dokládá, že osoba vykonávala dotyčné činnosti po stejnou dobu v členském státě původu nebo posledního pobytu.

(2) Specializovanou způsobilost v České republice podle § 11 odst. 1 písm. b) má státní příslušník členského státu, který vykonával činnost podle § 10 odst. 2 v členském státě v délce, která odpovídá doplňující odborné praxi podle příslušného vzdělávacího programu.

§ 28

Zdravotně způsobilý je ten, kdo předloží doklad o zdravotní způsobilosti požadovaný v členském státě původu. Doklad o zdravotní způsobilosti vydaný členským státem původu nesmí být při předložení starší 90 dnů. Nepožaduje-li členský stát původu doklad o zdravotní způsobilosti pro přístup k dotyčné činnosti nebo pro její výkon, dokládá se zdravotní způsobilost na základě potvrzení osvědčujícího splnění požadavků podle tohoto zákona.

§ 29

(1) Dokladem o bezúhonnosti je

a) osvědčení vydané příslušným orgánem členského státu původu, které dokládá, že požadavky tohoto členského státu na bezúhonnost nebo dobrou pověst pro zahájení výkonu předmětné činnosti byly splněny, nebo

b) výpis ze zákonem stanovených rejstříků nebo, není-li k dispozici, rovnocenný doklad, vydaný příslušným orgánem členského státu původu, pokud tento členský stát nepožaduje doklad o bezúhonnosti nebo dobré pověsti u osob, které hodlají zahájit odbornou činnost.

Doklad o bezúhonnosti nesmí být při předložení starší 90 dnů od předložení žádosti.

(2) Vyjdou-li najevo závažné skutečnosti, ke kterým došlo mimo území České republiky před zahájením činnosti usazené osoby v České republice a které mohou ovlivnit přístup k výkonu odborné činnosti této osoby, musí o tom ministerstvo nebo Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora uvědomit členský stát původu. V takovém případě řízení o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání přeruší a vyčká odpovědi dotázaného členského státu.

(3) V řízení se pokračuje ode dne přijetí odpovědi od dotázaného členského státu. V případě, že dotázaný členský stát do 90 dnů od odeslání žádosti neinformuje ministerstvo o přijatém opatření ve vztahu k osvědčení nebo dokladům, pozastavená lhůta pokračuje prvním dnem následujícím po uplynutí této 90denní lhůty.

§ 30

(1) Doklady podle § 26 až 29 mohou být předloženy i v kopii; musí být přeloženy do českého jazyka, s výjimkou dokladů vyhlášených sdělením ve Sbírce zákonů (§ 26 odst. 2). V případě pochybností je ministerstvo oprávněno požadovat přeložení těchto dokladů do českého jazyka tlumočnickem zapsaným do seznamu znalců a tlumočnicků. 18)

(2) Pokud má ministerstvo odůvodněné pochybnosti o pravosti dokladů předložených usazenou osobou, požádá příslušný orgán členského státu, ve kterém byly doklady vydány, o potvrzení jejich pravosti. Ministerstvo dále může požadovat potvrzení skutečnosti, že usazená osoba splňuje požadavky na vzdělání stanovené tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem.

(3) Ministerstvo je povinno zajistit, aby získané informace byly použity pouze k účelům, pro které byly získány.

(4) Řízení o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání musí být skončeno nejpozději do 90 dnů po předložení veškerých dokladů.

(5) O uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání vydá ministerstvo rozhodnutí. Je-li osoba, které se rozhodnutí vydává, způsobilá k samostatnému výkonu zdravotnického povolání, obsahuje rozhodnutí i tuto skutečnost.

§ 31

Ověření znalosti českého jazyka

Znalost českého jazyka se vyžaduje pouze v rozsahu nezbytném k výkonu příslušného zdravotnického povolání. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce ověřuje ministerstvo.

§ 32

Použití právních předpisů České republiky

Činnost usazených nebo hostujících osob se řídí právními předpisy České republiky.

§ 33

Pro účely tohoto zákona se považuje za státního příslušníka členského státu i státní příslušník smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru a občan Švýcarské konfederace. Pokud tento zákon požaduje předložení dokladů vydaných příslušným orgánem členského státu nebo výkon zdravotnického povolání na území členského státu, rozumí se tím i doklady vydané příslušným orgánem smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru a doklady vydané příslušným orgánem Švýcarské konfederace, a výkon povolání na území těchto států.

ČÁST OSMÁ

ZPŮSOBILOST K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ LÉKAŘE, ZUBNÍHO LÉKAŘE A FARMACEUTA PRO STÁTNÍ PŘÍSLUŠNÍKY JINÝCH NEŽ ČLENSKÝCH STÁTŮ A PRO ABSOLVENTY AKREDITOVANÝCH ZDRAVOTNICKÝCH MAGISTERSKÝCH STUDIJNÍCH PROGRAMŮ V ČESKÉ REPUBLICE V JINÉM JAZYCE NEŽ ČESKÉM

Postup a podmínky při uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání

§ 34

(1) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti, kteří získali odbornou nebo specializovanou způsobilost v oblasti poskytování zdravotní péče v cizině mimo členské státy, jsou odborně způsobilí vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky na základě úspěšného složení aprobační zkoušky, po prokázání zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti a po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce; schopnost odborně se vyjadřovat v českém jazyce v rozsahu nutném k výkonu zdravotnického povolání se ověřuje v průběhu výkonu aprobační zkoušky.

(2) Uchazeči o vykonání aprobační zkoušky musí doložit osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštních právních předpisů 19) (dále jen "nostrifikace").

(3) Aprobační zkouška se koná před zkušební komisí podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem. Zkušební komisi zřizuje ministerstvo jako svůj poradní orgán. Členy zkušební komise jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví na návrh České lékařské komory nebo České stomatologické komory nebo České lékárnické komory, odborných společností a lékařských a farmaceutických fakult. Na základě vykonané aprobační zkoušky vydá ministerstvo rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky, a to nejdéle do 30 dnů ode dne konání aprobační zkoušky.

(4) Aprobační zkoušku lze opakovat nejvýše dvakrát.

(5) Pokud osobám uvedeným v odstavci 1 uzná jejich odbornou nebo specializovanou způsobilost kterýkoli z členských států a tyto osoby doloží odbornou praxi v příslušném oboru v kterémkoli členském státě, musí vzít ministerstvo tyto okolnosti při rozhodování v úvahu. V těchto případech může ministerstvo od vykonání aprobační zkoušky upustit. Od konání aprobační zkoušky se upustí vždy, pokud byla odborná nebo specializovaná způsobilost získána v členském státě. V případě, kdy se nevyžaduje vykonání aprobační zkoušky, musí ministerstvo vydat rozhodnutí do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(6) Ministerstvo vede evidenci uchazečů o vykonání aprobační zkoušky a o vykonaných aprobačních zkouškách.

§ 35

Absolventi akreditovaných zdravotnických magisterských studijních programů všeobecné lékařství, stomatologie, zubní lékařství nebo farmacie v České republice s jiným vyučovacím jazykem než českým jsou odborně způsobilí k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce; toto ověření probíhá pohovorem v průběhu aprobační zkoušky. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce se vyžaduje v rozsahu nezbytném k výkonu zdravotnického povolání. Na základě ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce vydá ministerstvo do 90 dnů ode dne podání žádosti rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky. Je-li osoba, které se rozhodnutí vydává, způsobilá k samostatnému výkonu zdravotnického povolání, obsahuje rozhodnutí i tuto skutečnost.

§ 36

Ministerstvo vydá povolení k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky na dobu určitou s vymezením činností, které lze v rámci tohoto povolení vykonávat, cizím státním příslušníkům nebo občanům České republiky, kteří získali odbornou nebo specializovanou způsobilost v cizině a jsou do České republiky zváni

- a) k předávání odborných a praktických zkušeností, nebo
- b) z důvodu provedení jednorázových lékařských výkonů v rámci vyžádaného konzilia, nebo
- c) nabývat odborné a praktické zkušenosti a dovednosti formou stáží a výměnných praxí, pokud jsou držiteli nostrifikace vzdělání a prokáží schopnost odborně se vyjadřovat a komunikovat v českém jazyce v rozsahu požadavků nutných pro výkon jejich odborné činnosti, kterou ověřuje ministerstvo. Absolvovaná stáž nebo praxe započatá bez předchozího složení aprobační zkoušky však po jejím ukončení neopravňuje k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

ČÁST DEVÁTÁ

ZMOCŇOVACÍ USTANOVENÍ

§ 37

Ministerstvo vydá prováděcí právní předpisy k provedení § 2 písm. c), § 21 odst. 1 a § 34 odst. 3.

ČÁST DESÁTÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Společná ustanovení

§ 38

Účast členů na jednáních akreditačních, atestačních a aprobačních komisí zřizovaných ministerstvem je jiným úkonem v obecném zájmu, 20) při němž náleží

členům komise náhrada mzdy. Členům komise, kteří nejsou v pracovním poměru nebo obdobném pracovním vztahu, jsou však výdělečně činní, přísluší náhrada ušlého výdělku za dobu, po kterou se účastnili na jednání komise, v jimi prokázané výši, nejvýše však ve výši průměrné mzdy v národním hospodářství vyhlášené a zveřejněné Ministerstvem práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů pro účely zaměstnanosti. 21) Členům komise náleží i náhrada jízdních výdajů v prokázané výši.

§ 39

(1) Ministerstvo, Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora jsou povinny informovat členský stát, v němž hodlá fyzická osoba vykonávat zdravotnické povolání, o trestním, správním nebo disciplinárním postihu této osoby v České republice, pokud souvisí s výkonem zdravotnického povolání nebo může mít v daném členském státě vliv na zahájení výkonu zdravotnického povolání.

(2) V případě žádosti příslušného orgánu členského státu o poskytnutí informace o trestním, správním nebo disciplinárním postihu fyzické osoby v České republice jsou ministerstvo, Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora povinny poskytnout požadované informace ve lhůtě 3 měsíců od doručení žádosti.

§ 40

Tento zákon se vztahuje i na lékaře, zubní lékaře a farmaceuty, kteří vykonávají zdravotnické povolání v působnosti jiných resortů než ministerstva, s tím, že zvláštní právní předpis může stanovit další podmínky výkonu zdravotnického povolání.

§ 41

Při rozhodování podle tohoto zákona se postupuje podle správního řádu, 22) s výjimkou lhůt stanovených v § 17 odst. 2, § 26 odst. 6, § 30 odst. 4, § 34 odst. 5, § 35 a § 44 odst. 8.

§ 42

Ministerstvo vydá na základě žádosti lékařům, zubním lékařům a farmaceutům, kteří hodlají vykonávat své povolání v cizině a získali v České republice odbornou způsobilost nebo specializovanou způsobilost podle dosavadních právních předpisů, osvědčení potvrzující, že dosažená odborná nebo specializovaná způsobilost odpovídá odborné nebo specializované způsobilosti podle tohoto zákona. Ministerstvo též vydá zdravotnickým pracovníkům uvedeným ve větě první osvědčení potvrzující délku odborné praxe nebo výkonu zdravotnického povolání.

§ 43

Do dne vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost ustanovení § 34 odst. 1 až 4 platí pro státní příslušníky členských států Evropské unie obdobně.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 44

(1) Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základních oborech anesteziologie a resuscitace, dermatovenerologie, gynekologie a porodnictví, chirurgie, klinická biochemie, lékařská mikrobiologie, neurologie, oftalmologie, ortopedie, otorinolaryngologie, patologická anatomie, psychiatrie, urologie nebo hygiena a epidemiologie, získávají specializovanou způsobilost v obdobných oborech specializačního vzdělávání stanovených v příloze k tomuto zákonu, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem příslušného specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru pediatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru dětské lékařství, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru radiodiagnostika, získávají specializovanou způsobilost v oboru radiologie a zobrazovací metody, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru radioterapie, získávají specializovanou způsobilost v oboru radiační onkologie, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru interní lékařství, získávají specializovanou způsobilost v oboru vnitřní lékařství, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Bez doplnění odborné praxe podle věty první až páté získávají specializovanou způsobilost ti, kteří získali osvědčení České lékařské komory k výkonu soukromé lékařské praxe a nejméně 5 z posledních 6 let nepřetržitě vykonávali zdravotnické povolání lékaře.

(2) Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru všeobecné lékařství, získávají specializovanou způsobilost v oboru praktické lékařství pro dospělé stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru pediatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru praktické lékařství pro děti a dorost stanoveném v příloze k tomuto zákonu, pokud v oboru pediatrie pracují déle než 3 roky, z toho alespoň 1 rok v primární péči.

(3) Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základních oborech anesteziologie a resuscitace, dermatovenerologie, gynekologie a porodnictví, chirurgie, klinická biochemie, lékařská mikrobiologie, neurologie, oftalmologie, ortopedie, otorinolaryngologie, patologická anatomie, psychiatrie, všeobecné lékařství nebo urologie, získávají specializovanou způsobilost v obdobných oborech specializačního vzdělávání stanovených v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základním oboru pediatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru dětské lékařství stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základním oboru radiodiagnostika, získávají specializovanou způsobilost v oboru radiologie a zobrazovací metody stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základním oboru radioterapie, získávají specializovanou způsobilost v oboru radiační onkologie stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základním oboru interní lékařství, získávají

specializovanou způsobilost v oboru vnitřní lékařství stanoveném v příloze k tomuto zákonu.

(4) Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali

a) specializaci v nástavbovém oboru, získávají specializovanou způsobilost v obdobném oboru specializačního vzdělávání stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

b) specializaci v nástavbovém oboru audiologie nebo foniatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru audiologie a foniatrie stanoveném v příloze k tomuto zákonu, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let od účinnosti tohoto zákona,

c) specializaci v nástavbovém oboru dětská psychiatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru dětská a dorostová psychiatrie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

d) specializaci v nástavbovém oboru fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace, získávají specializovanou způsobilost v oboru rehabilitační a fyzikální medicína stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

e) specializaci v nástavbovém oboru hygiena všeobecná a komunální, získávají specializovanou způsobilost v oboru hygiena obecná a komunální stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

f) specializaci v nástavbovém oboru hygiena výživy a předmětů běžného užívání, získávají specializovanou způsobilost v oboru hygiena výživy stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

g) specializaci v nástavbovém oboru hygiena práce a nemocí z povolání, získávají specializovanou způsobilost v oboru pracovní lékařství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

h) specializaci v nástavbovém oboru léčení alkoholismu a jiných toxikománií, získávají specializovanou způsobilost v oboru návykové nemoci stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

i) specializaci v nástavbovém oboru plicní chirurgie, získávají specializovanou způsobilost v oboru hrudní chirurgie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

j) specializaci v nástavbovém oboru přenosné nemoci, získávají specializovanou způsobilost v oboru infekční lékařství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

k) specializaci v nástavbovém oboru traumatologie, získávají specializovanou způsobilost v oboru úrazová chirurgie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

l) specializaci v nástavbovém oboru stomatologická chirurgie, získávají specializovanou způsobilost v oboru maxilofaciální chirurgie stanoveném v příloze k tomuto zákonu.

(5) Zubní lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru stomatologie a absolvovali odbornou praxi ve zdravotnickém zařízení v minimální délce 36 měsíců, získávají způsobilost k samostatnému výkonu povolání zubního lékaře [§ 7 odst. 3 písm. b)]. Zubní lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci v nástavbovém oboru

čelistní ortopedie, získávají specializovanou způsobilost v oboru ortodoncie stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Zubní lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci v nástavbovém oboru stomatologická chirurgie, získávají specializovanou způsobilost v oboru orální a maxilofaciální chirurgie stanoveném v příloze k tomuto zákonu.

(6) Způsobilost dentisty získaná podle dřívějších právních předpisů 23) zůstává nedotčena. Za výkon povolání dentisty se považuje činnost preventivní, konzervační a protetické ošetření chrupu, jednoduchá extrakce zubů a kořenů a ošetření chronických zánětů dásní. K výkonu ostatních činností, k nimž je způsobilý zubní lékař podle tohoto zákona, není dentista oprávněn.

(7) Farmaceuti, kteří podle dosavadních právních předpisů získali

a) specializaci I. stupně v základním oboru farmaceutická technologie nebo klinická farmacie, získávají specializovanou způsobilost v obdobném specializačním oboru stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

b) specializaci I. stupně v základním oboru lékárenství, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru veřejné lékárenství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

c) specializaci I. nebo II. stupně v základním oboru farmaceutická analytika, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru laboratorní a vyšetřovací metody ve zdravotnictví stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

d) specializaci II. stupně v základním oboru lékárenství, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru nemocniční lékárenství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

e) specializaci I. stupně v základním oboru farmaceutická technologie a v nástavbovém oboru léčivé rostliny nebo organopreparáty a mikrobiologické a imunobiologické přípravky nebo radioaktivní přípravky nebo technologie lékových forem nebo organizace a řízení farmacie, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru farmaceutická technologie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

f) specializaci I. stupně v základním oboru klinická farmacie a v nástavbovém oboru biochemická a toxikologická analytika nebo biologické a mikrobiologické kontrolní metody nebo farmakologie a toxikologie léčiv nebo radioaktivní přípravky, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru klinická farmacie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

g) specializaci I. stupně v základním oboru klinická farmacie a v nástavbovém oboru organizace a řízení farmacie nebo specializaci I. stupně v základním oboru lékárenství a v nástavbovém oboru farmakologie a toxikologie léčiv nebo organizace a řízení farmacie, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru nemocniční lékárenství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

h) specializaci I. stupně v základním oboru lékárenství a v nástavbovém oboru galenická farmacie nebo laboratorní diagnostika nebo léčivé rostliny nebo veterinární farmacie, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru veřejné lékárenství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

i) specializaci I. stupně v základním oboru farmaceutická analytika a v nástavbovém oboru biochemická a toxikologická analytika nebo biochemická mikrobiologická kontrolní metoda nebo organizace a řízení farmacie, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru laboratorní a vyšetřovací metody ve zdravotnictví stanoveném v příloze k tomuto zákonu.

(8) V případě pochybností, zda lékař, zubní lékař nebo farmaceut splňuje podmínky pro získání specializované způsobilosti ve specializačním oboru stanoveném v příloze k tomuto zákonu, rozhodne ministerstvo do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(9) Zdravotničtí pracovníci zařazení ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona do specializační přípravy podle dosavadních právních předpisů ji mohou ukončit buď podle dosavadních právních předpisů, nejpozději však do 30. června 2005, nebo podle tohoto zákona.

(10) Zdravotnickým pracovníkům zařazeným ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona do specializační přípravy podle dosavadních právních předpisů se započte absolvovaná část specializační přípravy do specializačního vzdělávání podle tohoto zákona.

(11) Vzdělávací zařízení zabezpečující specializační přípravu podle dosavadních právních předpisů se považují za akreditovaná zařízení podle tohoto zákona, nejdéle však 2 roky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(12) Do doby zveřejnění vzdělávacích programů jednotlivých oborů specializačního vzdělávání stanovených v příloze k tomuto zákonu se uskutečňuje specializační vzdělávání podle dosavadních specializačních náplní.

(13) Index, do kterého se přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaznamenávaly zdravotnickým pracovníkům údaje o specializační přípravě a jiných vzdělávacích akcích, může být používán i nadále jako průkaz odbornosti. O vydání nového průkazu odbornosti podle tohoto zákona mohou zdravotničtí pracovníci požádat ministerstvo, pokud v dosavadním indexu není místo pro další záznamy.

(14) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti, kteří vykonávají zdravotnické povolání podle dosavadních právních předpisů, jsou povinni předložit doklad o zdravotní způsobilosti a o bezúhonnosti svému zaměstnavateli, jde-li o zaměstnance, nebo správnímu úřadu, který lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi vydal oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu, 3) a to do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 45

Tento zákon nabývá účinnosti třicátým dnem ode dne jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení části sedmé a § 34 odst. 5, která nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

Příl.

Obory specializačního vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů

Specializační vzdělávání v níže uvedených oborech specializačního vzdělávání se uskutečňuje podle vzdělávacích programů jednotlivých specializačních oborů, které ministerstvo schvaluje a zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

Vzdělávací program specializačního vzdělávání obsahuje celkovou délku specializačního vzdělávání v oboru, která je pro lékaře a farmaceuty minimálně čtyřletá a pro zubní lékaře minimálně tříletá.

Vzdělávací program dále obsahuje rozsah a obsah přípravy, zejména délku povinné praxe v oboru, včetně doplňkové praxe, a typ pracoviště, na kterém praxe probíhá, a stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a další nezbytné podmínky pro získání specializované způsobilosti. Minimální délka specializačního vzdělávání stanovená pro jednotlivé specializační obory musí být v souladu s právem Evropského společenství. 1)

Obory specializačního vzdělávání lékařů:

1. alergologie a klinická imunologie
2. anesteziologie a resuscitace
3. angiologie
4. audiologie a foniatrie
5. cévní chirurgie
6. dermatovenerologie
7. dětská a dorostová psychiatrie
8. dětská dermatovenerologie
9. dětská gastroenterologie a hepatologie
10. dětská gynekologie
11. dětská chirurgie
12. dětská kardiologie
13. dětská nefrologie
14. dětská neurologie
15. dětská onkologie a hematoonkologie
16. dětská otorinolaryngologie
17. dětská pneumologie

18. dětská radiologie
19. dětská revmatologie
20. dětská urologie
21. dětské lékařství
22. diabetologie
23. dorostové lékařství
24. endokrinologie
25. epidemiologie
26. gastroenterologie
27. geriatric
28. gerontopsychiatrie
29. gynekologie a porodnictví
30. hematologie a transfúzní lékařství
31. hrudní chirurgie
32. hygiena a epidemiologie
33. hygiena dětí a dorostu
34. hygiena obecná a komunální
35. hygiena výživy
36. hyperbarická medicína a oxygenoterapie
37. chirurgie
38. infekční lékařství
39. intenzivní medicína
40. intervenční radiologie
41. kardiokirurgie
42. kardiologie
43. klinická biochemie
44. klinická farmakologie
45. klinická onkologie

46. korektivní dermatologie
47. lékařská genetika
48. lékařská mikrobiologie
49. maxilofaciální chirurgie
50. návykové nemoci
51. nefrologie
52. neonatologie
53. neurochirurgie
54. neurologie
55. neuroradiologie
56. nukleární medicína
57. oftalmologie
58. otorinolaryngologie
59. ortopedie
60. paliativní medicína a léčba bolesti
61. patologická anatomie
62. plastická chirurgie
63. popáleninová medicína
64. posudkové lékařství
65. pracovní lékařství
66. praktické lékařství pro děti a dorost
67. praktické lékařství pro dospělé
68. psychiatrie
69. radiační onkologie
70. radiologie a zobrazovací metody
71. rehabilitační a fyzikální medicína
72. reprodukční medicína

- 73. revmatologie
- 74. rodinné lékařství
- 75. sexuologie
- 76. soudní lékařství
- 77. tělovýchovné lékařství
- 78. tuberkulóza a respirační nemoci
- 79. úrazová chirurgie (traumatologie)
- 80. urgentní medicína
- 81. urologie
- 82. veřejné zdravotnictví
- 83. vnitřní lékařství

Obory specializačního vzdělávání zubních lékařů:

- 1. ortodoncie
- 2. orální a maxilofaciální chirurgie (ústní, čelistní a obličejová chirurgie)

Obory specializačního vzdělávání farmaceutů:

- 1. farmaceutické technologie
- 2. klinická farmacie
- 3. laboratorní a vyšetřovací metody ve zdravotnictví
- 4. nemocniční lékárenství
- 5. radiofarmaka
- 6. veřejné lékárenství

1) Směrnice Rady 78/686/EHS ze dne 25. července 1978 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci zubních lékařů obsahující opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb.
Směrnice Rady 78/687/EHS ze dne 25. července 1978 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činností zubních lékařů.

Směrnice Rady 85/432/EHS ze dne 16. září 1985 o koordinaci právních a správních předpisů ohledně některých činností v oblasti farmacie.

Směrnice Rady 85/433/EHS ze dne 16. září 1985 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci v oboru farmacie obsahující

opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování v určitých činnostech v oboru farmacie.

Směrnice Rady 85/584/EHS ze dne 20. prosince 1985, kterou se v důsledku přistoupení Španělska a Portugalska mění směrnice 85/433/EHS o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci v oboru farmacie obsahující opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování v určitých činnostech v oboru farmacie.

Směrnice Rady 89/594/EHS ze dne 30. října 1989, kterou se mění směrnice 75/362/EHS, 77/452/EHS, 78/686/EHS, 78/1026/EHS a 80/154/EHS o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci lékařů, zdravotních sester odpovědných za všeobecnou péči, zubních lékařů, veterinárních lékařů a porodních asistentek, jakož i směrnice 75/363/EHS, 78/1027/EHS a 80/155/EHS o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činnosti lékařů, veterinárních lékařů a porodních asistentek.

Směrnice Rady 90/658/EHS ze dne 4. prosince 1990, kterou se v důsledku sjednocení Německa mění některé směrnice o vzájemném uznávání dosažené kvalifikace.

Směrnice Rady 93/16/EHS ze dne 5. dubna 1993 o usnadnění volného pohybu lékařů a vzájemného uznávání jejich diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/50/ES ze dne 6. října 1997, kterou se mění směrnice Rady 93/16/EHS o usnadnění volného pohybu lékařů a vzájemného uznávání jejich diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci.

Směrnice Komise 98/21/ES ze dne 8. dubna 1998, kterou se mění směrnice 93/16/EHS o usnadnění volného pohybu lékařů a vzájemného uznávání jejich diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci.

Směrnice Komise 98/63/ES ze dne 3. září 1998, kterou se mění směrnice Rady 93/16/EHS o usnadnění volného pohybu lékařů a vzájemného uznávání jejich diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci.

Směrnice Komise 1999/46/ES ze dne 21. května 1999, kterou se mění směrnice Rady 93/16/EHS o usnadnění volného pohybu lékařů a vzájemného uznávání jejich diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES ze dne 14. května 2001, kterou se mění směrnice Rady 89/48/EHS a 92/51/EHS o obecném systému pro uznávání odborných kvalifikací a směrnice Rady 77/452/EHS, 77/453/EHS, 78/686/EHS, 78/687/EHS, 78/1026/EHS, 78/1027/EHS, 80/154/EHS, 80/155/EHS, 85/384/EHS, 85/432/EHS, 85/433/EHS a 93/16/EHS o povolání zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči (ošetřovatele odpovědného za všeobecnou péči), zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky, architekta, farmaceuta a lékaře.

2) § 79 odst. 1 písm. e) zákona č. 111/1998 Sb. , o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

3) Zákon č. 160/1992 Sb. , o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zřízeních, ve znění pozdějších předpisů.

- 4) Trestní zákon .
- 5) § 44 odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb.
- 6) § 83a zákoníku práce .
- 7) § 47 zákona č. 111/1998 Sb.
- 8) § 142b a 143 zákoníku práce .
- 9) § 47 zákona č. 71/1967 Sb. , o správním řízení (správní řád).
- 10) Zákon č. 97/1974 Sb. , o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- 11) Zákon č. 101/2000 Sb. , o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 89/1995 Sb. , o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.
- 12) § 126 odst. 2 a § 141a zákoníku práce .
- 13) Zákon č. 220/1991 Sb. , o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů.
- 14) Směrnice Rady 93/16/EHS.
Směrnice Rady 78/686/EHS.

Směrnice Rady 85/433/EHS.
- 15) Směrnice Rady 93/16/EHS.
Směrnice Rady 78/686/EHS.

Směrnice Rady 85/433/EHS.

Směrnice Rady 78/687/EHS.

Směrnice Rady 85/432/EHS.
- 16) Článek 8 Směrnice Rady 93/16/EHS.
Článek 6 Směrnice Rady 78/686/EHS.
- 17) Zákon č. 18/2004 Sb. , o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).
- 18) Zákon č. 36/1967 Sb. , o znalcích a tlumočnících.
- 19) § 89 a 90 zákona č. 111/1998 Sb.
- 20) § 124 zákoníku práce .
- 21) § 24 odst. 3 písm. c) zákona č. 1/1991 Sb. , o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.
- 22) Zákon č. 71/1967 Sb. , ve znění pozdějších předpisů.

23) Vládní nařízení č. 25/1951 Sb. , o dentistech.
Vyhláška č. 44/1966 Sb. , o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví, ve znění pozdějších předpisů.